

ПІДКОМІТЕТ З ПИТАНЬ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА
КОМІТЕТУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАВОСУДДЯ

№ VI-46/12
від «07» травня 2012 р.

**Голові Державного агентства
автомобільних доріг України**

Демішкану В.Ф.

копія: **Прем'єр-міністру України**
для відома Азарову М.Я.

**Віце-прем'єр-міністру України –
Міністру інфраструктури
України**
Колеснікову Б.В.

**Генеральному прокурору
України**
Пшонці В.П.

Голові Вищої ради юстиції
Колесниченку В.М.

**Голові Вищої кваліфікаційної
комісії суддів України**
Самсіну І.Л.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЗАПИТ

Шановний Володимире Федоровичу!

Значного суспільного резонансу набули події 20.10.2011 року, коли слідчий прокуратури Індустріального району Рудь Д.І., керуючи автомобілем в м. Дніпропетровську, сків наїзд на пішоходів, які стояли на розподільчій смузі.

Суд першої інстанції, визнавши його винним у вчиненні **неумисного злочину передбаченого ст. 286 ч. 3 КК України**, призначив покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 років. Судом апеляційної інстанції було призначене більш суворе покарання – позбавлення волі строком на 6 років.

Слід зауважити, що відразу після дорожньо-транспортної пригоди за участі Рудя Д.І., його батько Рудь І.І. написав заяву про звільнення з посади прокурора Жовтневого району м. Дніпропетровська за власним бажанням.

23.11.2011 року суддею Баришівського районного суду Київської області Єременком В.М. було постановлено вирок у резонансній кримінальній справі за

обвинуваченням Демішканом С.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 146, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 355, ч. 1 ст. 396 КК України, Левченко С.Г. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 146, ч. 3 ст. 355, ч. 1 ст. 396 КК України, Курдіна О.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 115, ч. 3 ст. 146, ч. 3 ст. 355 КК України.

Відповідно до встановлених судом обставин, зазначених у вироку, з метою заволодіння літаком АН-26, що належав Кривозубу В.І., 19 листопада 2007 року приблизно о 16.00 за попередньою змовою Левченко С.Г. та Курдін О.В. у місті Києві по вул. В.Порика викрали громадянина Кривозуба В.І. та на автомобілі доставили його на територію садівничого товариства «Гідробудівельник» в с. Дернівка Барішівського району, де шляхом застосування насильства примушували останнього до укладення договору передачі права власності на літак Демішкану С.В.

При спробі втечі Кривозуба В.І., для того, щоб його зупинити, Курдін О.В., наздогнавши Кривозуба В.І. наніс йому удари, в результаті яких і настало смерть. Для того, щоб приховати вчинений злочин, Демішкан С.В., Левченко С.Г. та Курдін О.В. помістили труп Кривозуба В.І. до автомобіля Демішкані С.В. та вивезли його в с. Ровжі Вишгородського району, де скинули труп в річку, попередньо прив'язавши його спиною до батареї.

До мене, як голови підкомітету з питань кримінально-процесуального законодавства Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя, надійшла інформація щодо ініціювання перед Вищою радою юстиції та Вищою кваліфікаційною комісією суддів України необхідності перевірки зазначеного вироку та притягнення судді Єременка В.М. до дисциплінарної відповідальності.

Проаналізувавши постановлений суддею Єременком В.М. вирок, за яким Демішкан С.В. визнаний винним у викраденні людини, вчиненому з корисливих мотивів за попередньою змовою групою осіб, примушуванні до виконання цивільно-правового зобов'язання, що спричинили тяжкі наслідки, носінні та зберіганні вогнепальної зброї без передбаченого законом дозволу, а також прихованні тяжких злочинів, приходжу до наступного висновку.

Призначене Вашому сину покарання у вигляді 5 років позбавлення волі та звільнення його від відбування призначеного покарання з випробуванням на 3 роки, є занадто м'яким, оскільки відповідно до ст. 12 КК України вчиненні Демішкном С.В. злочини відносяться до категорії тяжких, носять відверто **умисний характер**, вчинені з корисних мотивів за попередньою змовою групою осіб, вчинені у стані алкогольного сп'яніння, а спосіб приховування злочину – прив'язування трупа до батареї та його скидання в річку – носить очевидно цинічний характер.

Також при порівнянні вчинених Рудьом Д.І. та Демішканом С.В. злочинів, їх тяжкості, форми вини, ступеня суспільної небезпеки, характеру, мотивів та способу вчинення злочинів та інших обставин, за яких вони були вчинені, вбачається явна невідповідність виду та розміру призначеного Демішкану С.В. покарання.

Постановлення суддею Єременком В.М. у значній мірі необґрунтованого вироку та призначення занадто м'якого покарання одному із засуджених, який є

сином голови Державного агентства автомобільних доріг України, дає підстави припускати, що при розгляді кримінальної справи суддя діяв упереджено та необ'єктивно, а його діяльність була спрямована на прийняття рішення, яке б дозволило Демішкану С.В. уникнути реального відбування покарання у вигляді позбавлення волі.

Відповідно до ст. 5 Закону України «Про державну службу» державний службовець повинен не допускати дій і вчинків, які можуть перешкодити інтересам державної служби чи негативно вплинути на репутацію державного службовця, а згідно з ч. 2 ст. 31 цього ж Закону підставами для відставки є етичні перешкоди для перебування на державній службі.

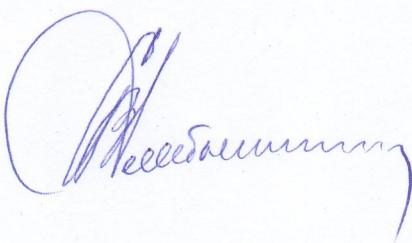
Зважаючи на вищевикладене, враховуючи, що Ви є публічною особою та суб'єктом владних повноважень, а також зважаючи на значний суспільний інтерес до зазначеної кримінальної справи, керуючись ч. 2 ст. 19 Закону України «Про статус народного депутата України», – прошу невідкладно, а за відсутності такої можливості – не пізніше як у п'ятиденний строк, надати відповідь на наступні питання:

Чи не вважаєте Ви, що засудження Вашого сина за умисні тяжкі злочини та призначення йому необґрунтовано м'якого покарання можуть негативно вплинути на репутацію Державного агентства автомобільних доріг України?

Чи не вважаєте Ви, що викладене вище є етичною перешкодою Вашому подальшому перебуванню на посаді голови Державного агентства автомобільних доріг України?

З повагою,

**Народний депутат України,
Голова підкомітету з питань
кримінально-процесуального
законодавства Комітету
Верховної Ради України
з питань правосуддя**

С.В. Олійник